

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/200/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010448
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512010448.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dluhošom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému N. Ž., nar. XX.XX.XXXX C. K., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. decembra 2013 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : N. Ž., nar. XX.XX.XXXX C. K., trvale bytom K., H. Č.. XXX/XX, prechodne bytom N. Č.. XXX, adresa na doručovanie N. Č.. XXX/XX, K., nezamestnaný, na slobode,

je vinný, že

ako otec mal. C. C., nar. XX.XX.XXXX, v období od 01.03.2010 doposiaľ si riadne neplní v Myjave ani inde vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a jej výška mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/189/2010-118 zo dňa 08.02.2012, ktorým bola obvinenému zvýšená vyživovacia povinnosť na mal. C. na sumu 80,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2010 k rukám matky S. C., bytom K., X. K. Č.. XXX/XX, túto povinnosť si obvinený riadne neplnil, pričom nemá stále zamestnanie, dňa 08.12.2010 skončil pracovný pomer podľa § 68 Zákonníka práce a v čase od 11.03.2011 do 19.11.2011 skončil pracovný pomer s viacerými zamestnávateľmi podľa § 72 Zákonníka práce, čím spôsobil dlh na výživnom najmenej v sume 3.168,42 Eur k rukám matky dieťaťa S. C.,

-2-

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona ako súčasť probačného dohľadu ukladá súd obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné (zameškané) výživné s tým, že dlžné výživné bude k rukám poškodenej uhrádzať v mesačných splátkach vo výške najmenej 100,- Eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona ako súčasť probačného dohľadu ukladá súd obžalovanému tiež povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 27.12.2012 pod sp. zn. Pv/647/2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného N. Ž. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Na podklade výsledkov vyšetrovania vydal dňa 28.12.2012 samosudca pod č.k. 2T/200/2012-56 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

2T/200/2012- 104

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2013 a 13.12.2013 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného N. Ž., výsluchom poškodenej S. C., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný N. Ž. na hlavnom po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku sa k otázke svojej viny v zmysle § 257 Trestného poriadku nevyjadril. Bol a je si vedomý toho, že má dlh na výživnom. V čase výsluchu na hlavnom pojednávaní bol však v takom stave s finančnými prostriedkami, že nebol schopný výživné platiť. Súdu oznámil, že má „rozjednanú nejakú prácu v zahraničí,“ ale nevedel sa vyjadriť, ako to dopadne. Inak pracuje na dohodu o vykonaní práce v rozsahu 40 hodín mesačne v oblasti stavebníctva. Jeho príjem je asi 140 až 160 Eur mesačne. Keby mal finančné prostriedky, dlh na výživnom by určite zaplatil. Vie, že výživné neplatí dlho, pričom už si ani nespomína, odkedy. Ku konkrétnym úhradám výživného ani k dlhu na výživnom sa vyjadriť nevedel, odkázal na ústrižky poštových poukážok, ktoré spolu s odporom zaslal súdu. Obžalovaný sa vyjadril tiež k svojim predchádzajúcim zamestnaniam, kde robil vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy. S touto prácou skončil, lebo mu nevyhovoval systém práce, kedy bol 5 až 6 týždňov v zahraničí a iba niekoľko dní doma. Už druhý rok je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Nad rámec súdom určeného výživného inak neprispieva, dieťaťu darčeky nekupuje. Momentálne má odobraté vodičské oprávnenie, takže sa nemôže ani zamestnať ako vodič. Žije s družkou, s ktorou má dve deti, vo veku 4 a 8 rokov. Celkom má 4 deti, z ktorých najstaršie je už dospelé. Je vyučený ako murár obkladač, avšak do pracovného pomeru ho nikto nechce vziať, nakoľko nemá potrebnú prax. Ak by mu dobre dopadla práca, ktorú mal v čase hlavného pojednávania „rozjednanú,“ vedel by výživné zaplatiť do niekoľkých mesiacov, podľa vlastného odhadu do októbra 2013.

Vzhľadom na vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2013 o ochote uhradiť výživné odročil súd hlavné pojednávanie na deň 13.12.2013, ktorého termín vzal obžalovaný na vedomie pri odročení a zaviazal sa dostaviť naň bez písomného predvolania. Na ďalší termín hlavného pojednávania sa však obžalovaný pred súd nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, pričom v

predvolaní (viď č.l. 85 spisu) bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Dňa 13.12.2013 pokračoval súd v dokazovaní výsluchom poškodenej S. C. a čítaním listinných dôkazov.

Z výsluchu svedkyne a poškodenej S. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jej obžalovaný za roky 2012 a 2013 neposlal na výživnom ani cent. Stále len sľubuje a sľubuje. Vyhovára sa, že nemá prácu, avšak podľa poškodenej v živote riadnu prácu nemal, ani si ju nenájde. Je to darebák, ktorého nikto nezamestná. Ak si nejakú prácu nájde, behom krátkej doby ho prepustia, lebo je nezodpovedný, nespoľahlivý a sú s ním problémy. S obžalovaným ohľadne výživného naposledy komunikovala na jar 2013. Aj vtedy jej predostrel obvyklé výhovorky, prečo neplatí výživné.

Z ústrižkov poštových poukážok, ktoré súdu predložil obžalovaný, vyplýva, že k rukám S. C. uhradil dňa 25.05.2010 sumu 66,- Eur, dňa 27.07.2010 sumu 33,19 Eur, dňa 23.09.2010 sumu 33,19 Eur, dňa 18.11.2010 sumu 66,39 Eur, dňa 16.02.2011 sumu 100,- Eur, dňa 15.07.2011 sumu 166,- Eur. Porovnaním s obsahom vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že vykonanie týchto úhrad dokladovala už svedkyňa poškodená pri svojom výsluchu v rámci prípravného konania.

-4-

Z rodného listu matričného úradu Mesta Myjava (knihy narodení zväzok 44, ročník 2000, strana 82, poradové číslo 38) vyplýva, že obžalovaný N. Ž., W.. I., nar. XX.XX.XXXX v K., je otcom mal. C. C., nar. XX.XX.XXXX C. K..

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. NM-7NcP/538/03-39 zo dňa 17.01.2005, právoplatného dňa 18.02.2005, vyplýva, že maloletý C. bol zverený do výchovy a opateru matke. Otcovi (obžalovanému) bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 1.000,- Sk mesačne, pričom nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2004 do 25.10.2004 bol určený vo výške 7.206,- Sk.

Rozsudkom č.k. 5P/189/2010-118 zo dňa 08.02.2012, právoplatným dňa 29.02.2012, zvýšil Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vyživovaciu povinnosť obžalovaného na mal. C. na sumu 80,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2010. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 01.03.2010 do 29.02.2012 určil súd vo výške 1.123,35 Eur s povinnosťou splácať ho vo výške 35,- Eur mesačne spolu s bežným výživným.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.08.2012 (č.l. 31 spisu) vyplýva, že obžalovaný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.12.2011. Od 12.03.2012 do 31.12.2012 mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce mimo pracovného pomeru vo firme N. K. I..W..V.. W..

Zo správy spoločnosti SVAMAN spol. s r.o. zo dňa 25.09.2012 (č.l. 35 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol v tejto spoločnosti zamestnaný od 22.01.2008 do 30.06.2010 ako vodič. Pracovný pomer skončil dohodou, pričom žiadosť o skončenie pracovného pomeru dohodou podal zamestnanec. Čistý mesačný príjem obžalovaného v tejto spoločnosti bol za mesiac 01/2010 v sume 679,57 Eur, za mesiac 02/2010 v sume 522,70 Eur, za mesiac 03/2010 v sume 438,75 Eur, za mesiac 04/2010 v sume 472,30 Eur, za mesiac 05/2010 v sume 579,03 Eur, za mesiac 06/2010 v sume 620,19 Eur.

Zo správy spoločnosti NOTHEGGER Slovakia, s.r.o. zo dňa 25.09.2012 (č.l. 36 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom tejto spoločnosti od 02.07.2010 do 08.12.2010 ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Pracovný pomer bol ukončený podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu opakovaného neplnenia príkazov nadriadených, neplnenia si pracovných povinností a porušovania pracovnej disciplíny. Čistý mesačný príjem obžalovaného v tejto spoločnosti bol za mesiac 07/2010 v sume 378,93 Eur, za mesiac 08/2010 v sume 398,36 Eur, za mesiac 09/2010 v sume 338,56c Eur, za mesiac 10/2010 v sume 308,32 Eur, za mesiac 11/2010 v sume 426,21 Eur, za mesiac 12/2010 v sume 31,45 Eur.

Zo správy spoločnosti CODOGNOTTO SLOVENSKO s.r.o. (č.l. 39 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom tejto spoločnosti od 15.12.2010 do 11.03.2011 ako šofér. Pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe. Čistý mesačný príjem obžalovaného v tejto spoločnosti bol za mesiac 12/2010 v sume

221,41 Eur, za mesiac 01/2011 v sume 320,56 Eur, za mesiac 02/2011 v sume 442,09 Eur, za mesiac 03/2011 v sume 259,03 Eur.

Zo správy spoločnosti N. D. N. zo dňa 25.09.2012 (č.l. 40 spisu) vyplýva, že obžalovaný pracoval v tejto spoločnosti na dohodu o vykonaní práce
2T/200/2012- 105

v dňoch 05.02.2011 až 15.05.2011. Je čistá mzda predstavovala sumu 97,20 Eur a cestovné a stravné náhrady mu boli vyplatené v sume 753,80 Eur. Menovaný nemohol u tejto spoločnosti pracovať v trvalom pracovnom pomere, nakoľko bol nezodpovedný.

Zo správy spoločnosti SLOVTRANS, s.r.o. zo dňa 21.09.2012 (č.l. 41 spisu) vyplýva, že obžalovaný pracoval v spoločnosti STJ-SK, s.r.o. od 04.07.2011 do 19.09.2011 ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Pracovný pomer s ním bol ukončený počas skúšobnej doby. Za mesiac 07/2011 mu bola vyplatená čistá mzda v sume 487,88 Eur + diéty v sume 931,68 Eur, za mesiac 08/2011 mu bola vyplatená čistá mzda v sume 412,23 Eur + diéty v sume 127,56 Eur, za mesiac 09/2011 mu bola vyplatená čistá mzda v sume 264,62 Eur + diéty v sume 291,51 Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobľahčivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie. Aj keď obžalovaný v zmysle § 257 Trestného poriadku neučinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, zo žalovaného skutku ho usvedčuje čiastočne obsah jeho vlastnej výpovede, z ktorej vyplynulo, že vyživovacej povinnosti na mal. syna C. C. si je vedomý, ale podľa jeho vyjadrenia najmä z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov spôsobeného nedostatkom vhodných pracovných príležitostí nie je v jeho možnostiach a schopnostiach výživné uhrádzať načas a v plnej výške. Obžalovaný je okrem toho usvedčovaný aj výpoveďou poškodenej S. C., a tiež obsahom listinných dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Čo sa týka argumentu obžalovaného o nedostatku vhodnej práce, z listinných správ jeho bývalých zamestnávateľov vyplýva, že obžalovaný v podstate nemá problém prácu si zohnať. V rokoch 2010 až 2011, kedy v dobe prebiehajúcej hospodárskej krízy, presahujúcej hranice štátu, mali iní problém zamestnať sa, obžalovaný dokázal nájsť si prácu u viacerých zamestnávateľov, pričom z informácií bývalých zamestnávateľov o jeho čistom príjme za túto prácu vyplýva, že nebola platená tak, aby sa priblížil k hranici životného

-6-

minima. Skôr naopak, ide o druh práce (vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy), kedy najmä od pracovnej aktivity jednotlivca a jeho pracovnej disciplíny závisí, koľko si nakoniec dokáže zarobiť, keďže významnou zložkou príjmu sú tzv. diéty. Nielen z výpovede poškodenej, ale aj z obsahu správ

dvoch z jeho bývalých zamestnávateľov vyplýva, že obžalovaný ako zamestnanec je v prístupe k plneniu pracovných povinností nezodpovedný. Z uvedeného je teda zrejmé, že ak teraz nemá prácu, nie je to preto, že by európsky pracovný trh nestál o vodičov medzinárodnej kamiónovej dopravy, ale skôr pre špecifické osobnostné črty obžalovaného, dôsledkom ktorých je jeho charakteristika ako nezodpovedného zamestnanca, nedodržiavajúceho pracovnú disciplínu. Aktuálne tiež preto, že vlastným zavineným prišiel dočasne o vodičské oprávnenie, ktoré mu v čase jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní bránilo vykonávať prácu vodiča. Tieto skutočnosti však v žiadnom prípade nemôžu slúžiť ako dôvod ospravedlňujúci nečinnosť obžalovaného v otázke platenia výživného na mal. C. C.. Je nielen zákonom ustanovenou, ale aj morálnou povinnosťou rodičov starať sa všemožne o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Takáto aktivita u obžalovaného nebola zaznamenaná ani náznakom. V trestnom konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný bol vylúčený z vykonávania niektorých druhov povolání z dôvodu zdravotného postihnutia, ani že by nebol schopný podstúpiť prípadné rekvalifikačné kurzy za účelom zlepšenia pozície na pracovnom trhu. Nechuť pracovať, či neschopnosť zmestiť sa do rámca pracovnej disciplíny, snaha vyberať si z pracovných príležitostí v čase krízy bez ponúknutia adekvátnej pridanej hodnoty (vzdelanie, zvláštne schopnosti) potenciálnemu zamestnávateľovi, prípadne narušená komunikácia s bývalou partnerkou (manželkou), ktorej je výživou oprávnené dieťa zverené do osobnej starostlivosti, nie sú dôvodmi vylučujúcimi trestnú zodpovednosť za neplnenie vyživovacej povinnosti. Konanie obžalovaného preto súd vyhodnotil ako úmyselné, a to vo forme nepriameho úmyslu, keďže obžalovaný veľmi dobre vedel, že svojím konaním (resp. tu skôr nekonaním - naplatením výživného) môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s týmto následkom uzrozumený. Chráneným záujmom je v súdnej trestnej veci riadne plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči maloletým, na výživu odkázaným potomkom. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Mohol ovládať svoje konanie a mohol rozpoznať protiprávnosť svojho skutku. Vinu za spáchaný skutok preto mal súd v trestnom konaní za nepochybne a jednoznačne preukázanú.

Obžalovaný bol doposiaľ na území Slovenskej republiky 5-krát súdne trestaný, z toho 2-krát nepodmienečnými trestami odňatia slobody. V roku 2012 má evidované 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

2T/200/2012- 106

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Aj keď bol v minulosti viackrát súdne trestaný, tak s poukazom na povahu predchádzajúcich odsúdení nevyhodnotil súd jeho trestnú minulosť ako prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri úvahách o druhu a výmere trestu za spáchaný trestný čin dospel súd aj so zreteľom na záverečný návrh prokurátora k záveru, že účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti a náprava obžalovaného v tom smere, aby začal riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť, je dosiahnuteľný aj bez toho, aby

ukladaný trest bol bez ďalšieho bezprostredne spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu. Výšku dlhu za výživnom, k akému sa obžalovaný „stihol“ za roky neplnenia vyživovacej povinnosti dopracovať, bolo však podľa názoru súdu potrebné zohľadniť pri výmere trestnej sankcie a uložení súvisiacich probačných povinností. Preto súd obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil na 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Nakoľko podľa názoru súdu je potrebné, aby bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku došlo k zmene prístupu obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona ako súčasť probačného dohľadu súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné (zameškané) výživné s tým, že dlžné výživné bude k rukám poškodenej uhrádzať v mesačných splátkach vo výške najmenej 100,- Eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd obžalovanému podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný a vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivý, zodpovedajúci požiadavkám individuálnej ako aj generálnej prevencie. Trest súčasne adekvátnou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.